

Statement of the Czech Republic

In accordance with Article 26(3)(b)(ii) of the ECT

Pursuant to the Charter of Fundamental Rights and Freedoms, article 36, paragraph 1, everybody may claim his right in a stipulated manner before an independent and impartial court and in stipulated cases before another authority.

In accordance with articles 81 and 90 of the Constitution of the Czech Republic, the independent courts are in particular assigned to provide protection of rights in a way stipulated by law.

The Law No 99/1963 Coll. of Laws (the Civil Court Order), as amended, in its § 83 directly stipulates that the commencement of a court proceedings is a condition which prevents the start of another proceedings before court about the same matter (the so called impediment of *litispence*, i.e. the case already initiated). The same Law in its § 159, paragraph 3 also stipulates that once the court has adopted a final judgment about the matter concerned the same matter may not be heard again (the so called impediment of *rei iudicatae*, i.e. the matter already legally settled).

In accordance with the relevant provisions of the Law No 216/1994 Coll. of Laws on the Arbitral Proceedings and the Exercise of Arbitral Awards (in particular with the provision of § 30 and in connection with the provisions of § 14, paragraph 1 and § 28, paragraph 2), the impediment to the case already initiated and the matter already settled applies also in the arbitral proceedings and to the arbitral awards issued in such proceedings.

It is, therefore, to be deemed (from the above-mentioned) that in the case a dispute has already been referred to a civil court or arbitral court, the same dispute may not be submitted to international arbitration or conciliation. According to the Czech legislation such a procedure is not allowed and would also be a violation of the relevant amendment of the legal rules.

Such a procedure would also represent a violation of the equality of entrepreneurial subjects (natural and legal persons) doing business in the Czech Republic in the enforcement of their rights to the solution and settlement of disputes in accordance with the Treaty. It would also cast doubt upon the everyone's right to claim his right with the court through the stipulated way declared in the Constitution and the Charter of Fundamental Rights and Freedoms. It would also violate fundamental principles of the civil legal proceedings which guarantee, in a given matter, the protection of rights of participants in the proceedings and which, in accordance with article 90 of the Constitution, impose an obligation upon courts to be governed by them, namely the already mentioned impediment to the case already initiated (*litispence*), or the impediment to the matter already legally settled (*rei iudicatae*).

Podle Listiny základních práv a svobod článek 36 odst. 1 se každý může domáhat stanoveným způsobem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu.

Z článků 81 a 90 Ústavy ČR vyplývá, že především nezávislé soudy jsou povolány k tomu, aby zákonem stanoveným způsobem poskytovaly ochranu právům.

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, v § 83 přímo stanoví, že zahájení řízení brání tomu, aby o téže věci probíhalo u soudu jiné řízení (překážka tzv. litispendence, tj. věci již zahájené). Výše citovaný zákon dále ve svém § 159 odst. 3 rovněž stanoví, že jakmile bylo soudem o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být projednávána znovu (překážka tzv. rei iudicatae, tj. věci již pravomocně rozhodnuté).

Z příslušných ustanovení zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, především z ustanovení § 30 a též v souvislosti s ustanovením § 14 odst. 1 a § 28 odst. 2 vyplývá, že překážku věci již zahájené i překážku věci rozhodnuté je třeba uplatnit též v rozhodčím řízení a pro rozhodčí nálezy vydané v tomto řízení.

Z výše uvedeného je tedy třeba mít za to, že pokud již investor dříve předal spor civilnímu soudu nebo rozhodčímu soudu, nemůže být tentýž spor předložen mezinárodní arbitráži nebo smírčímu řízení, neboť to naše právní předpisy neumožňují a takový postup by byl současně v rozporu s příslušnou úpravou našeho právního řádu.

Takový postup by rovněž znamenal porušení rovnosti podnikatelských subjektů (fyzických a právnických osob), činných v ČR, při uplatňování jejich práva na řešení a urovnávání sporů z Dohody. Bylo by tím též zpochybněno i právo každého domáhat se svého práva u soudu stanoveným způsobem, deklarovaným v naší Ústavě i v Listině základních práv a svobod. Současně by tím byly porušeny základní procesní zásady našeho občanského soudního řízení, které zaručují ochranu práv účastníků řízení v dané věci a v souladu s článkem 90 Ústavy ukládají soudům se jimi řídit, a to již zmíněná překážka věci již zahájené (litispendence) popř. překážka věci již rozhodnuté (res iudicata).

Podle Listiny základních práv a svobod článek 36 odst. 1 se každý může domáhat stanoveným způsobem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu.

Z článků 81 a 90 Ústavy ČR vyplývá, že především nezávislé soudy jsou povolány k tomu, aby zákonem stanoveným způsobem poskytovaly ochranu právům.

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, v § 83 přímo stanoví, že zahájení řízení brání tomu, aby o téže věci probíhalo u soudu jiné řízení (překážka tzv. litispendence, tj. věci již zahájené). Výše citovaný zákon dále ve svém § 159 odst. 3 rovněž stanoví, že jakmile bylo soudem o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být projednávána znovu (překážka tzv. rei iudicatae, tj. věci již pravomocně rozhodnuté).

Z příslušných ustanovení zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, především z ustanovení § 30 a též v souvislosti s ustanovením § 14 odst. 1 a § 28 odst. 2 vyplývá, že překážku věci již zahájené i překážku věci rozhodnuté je třeba uplatnit též v rozhodčím řízení a pro rozhodčí nálezy vydané v tomto řízení.

Z výše uvedeného je tedy třeba mít za to, že pokud již investor dříve předal spor civilnímu soudu nebo rozhodčímu soudu, nemůže být tentýž spor předložen mezinárodní arbitráži nebo smírčímu řízení, neboť to naše právní předpisy neumožňují a takový postup by byl současně v rozporu s příslušnou úpravou našeho právního řádu.

Takový postup by rovněž znamenal porušení rovnosti podnikatelských subjektů (fyzických a právnických osob), činných v ČR, při uplatňování jejich práva na řešení a urovnávání sporů z Dohody. Bylo by tím též zpochybněno i právo každého domáhat se svého práva u soudu stanoveným způsobem, deklarovaným v naší Ústavě i v Listině základních práv a svobod. Současně by tím byly porušeny základní procesní zásady našeho občanského soudního řízení, které zaručují ochranu práv účastníků řízení v dané věci a v souladu s článkem 90 Ústavy ukládají soudům se jimi řídit, a to již zmíněná překážka věci již zahájené (litispendence) popř. překážka věci již rozhodnuté (res iudicata).